

ΑΝΘΩ.

Ἐγώ! τὸ εἶπα πλέον.

ΑΓΛΑΪΑ.

[ώθουσα αὐτὴν ἱλαρῶς διὰ τοῦ ἀγκῶνος.]

Τρίτη σὺ,

διότι δὲν εἰξεύρεις.

ΑΝΘΩ.

Ὡ νὰ σὲ χαρῶ!

Ἐγὼ δὲν ἔξεύρω; ἔχω θεῖον βουλευτήν.

ΕΛΠΙΝΙΚΗ.

Φιλονεικίαν ἀπὸ τῶρ' ἀρχίσατε;
— γλωσσοφαλίδες αἱ γυναῖκες εἰμεθα
τῶνόντι βλέπω. — Ἀναβαίνετε σιγὰ,
κάνεις ἐκ τῶν γειτόνων μὴ μᾶς μυρισθῇ.

[εἰσελθοῦσα κλείουσι τὴν θύραν.]

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΧΩΝ ΟΡΥΚΤΩΝ.

Ἐν ἀφθονίᾳ εὐρίσκονται σιδηροῦχα ὀρυκτὰ καὶ μεταξὺ τούτων ἀρίστης ποιότητος καὶ πλούσια σιδήρου. Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ὅτι σκέπτονται τι· ἐς περὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροῦχων ὀρυκτῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπαριθμοῦμεν ἐν συντόμῳ τὰς τοποθεσίας ὅπου ταῦτα τὰ ὀρυκτὰ εὐρίσκονται.

1) Εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἀπὸ τὸν Ἅγιον Πέτρον μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ταινάρου εὐρίσκονται κοιτάσματα διαφόρων σιδηροῦχων ὀρυκτῶν καὶ μεταξὺ τούτων ὀρυκτὰ σιδήρου πλούσια.

Σιδηροῦχα ὀρυκτὰ πλούσια ἀπαντῶνται πρὸ πάντων εἰς τὴν Μάνην καὶ ταῦτα λίαν προσοδοφόρα διὰ τὴν τοῦ σιδήρου ἀποχώρησιν.

Εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ὑπάρχουσι μόνον εἰς Γαρδικίον, εἰς τὴν Λεθαδίαν πλησίον τῆς Κωπαίδος λίμνης μεταξὺ Καρτίτζης καὶ Τοβολι ἀργιλλοσιδηροῦχα ὀρυκτὰ λόγου ἄξια.

Εἰς τὴν Ἀττικὴν εὐρίσκονται ἀπὸ τὸ Σούνιον μέχρι Θερικοῦ καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Λαυρίου πλησίον τοῦ λιμένος Λεγερηνά, εἰς τὸ Πρίτσικα ἀξιόλογα καὶ πλούσια σιδηροῦχα ὀρυκτὰ.

Εἰς τὴν Εὐβοίαν ἀπαντῶνται πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρήσιμα σιδηροῦχα ὀρυκτὰ, εἰς τὸ ἀκρωτήριον Χίλι, εἰς Μετόχι, εἰς τὴν Χαλκίδα, εἰς Ἀχμέτ-Ἀγῆ, εἰς Κάρυστον καὶ εἰς Κύμην.

Μεταξὺ τῶν τῆς Εὐβοίας σιδηροῦχων ὀρυκτῶν τὰ τῆς Κύμης εἶναι τὰ μᾶλλον ἐκμεταλλεύσιμα καὶ πρὸ πάντων ἔνεκα τῶν πλησίον αὐτῶν εὐρισκομένων γαιανθράκων.

Ἐπὶ τῶν Βορείων Σποράδων, ὑπομιμνήσκουμεν τὰ σιδηροῦχα ὀρυκτὰ εἰς Χελιδρόμιον εἰς Σκύρον πρὸς δυσμὰς τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὴν Μάνδραν καὶ εἰς τὸ ἀκρωτήριο Χίλι.

Ἐπὶ τῶν Κυκλάδων Νήσων ἀπαντῶνται σιδηροῦχα ὀρυκτὰ εἰς τὴν Κύθον, Κέα, Σίφον, εἰς τὸν ἅγιον Σώστην, εἰς Ἀντίπαρον, Σύρον, εἰς τὴν Μαύρην Μάνδραν, εἰς Μαῦρα Ἀμπέλια, εἰς τὸν λιμένα Della Grazia καὶ πρὸς δυσμὰς τῆς παλαιᾶς πόλεως. Μόλον τοῦτο ἅπαντα ταῦτα τὰ τῶν σιδηροῦχων ὀρυκτῶν κοιτάσματα εἶναι ἀνεπαρκῆ, πτωχὰ δύνανται νὰ κληθῶσιν ἀπέναντι τῶν πλουσίων καὶ ἀφθόνως ἀπαντῶντων τῆς νήτου Σερύφου, ἥτις κατὰ 1]3 αὐτῆς σύγκειται ἐκ σιδηροῦχων ὀρυκτῶν καὶ ἔνεκα τούτου ἐκλήθη σιδηρὰ νῆσος. Ἐπίσης εἰς τὴν νῆσον Ἄνδρον πλησίον τοῦ Πύργου τοῦ Ἁγίου Πέτρου εὐρίσκονται σιδηροῦχα ὀρυκτὰ. Ἡ Ἑλλὰς βρίθκει σιδηροῦχων ὀρυκτῶν ἄδικον εἶναι νὰ διαμένωσιν εἰσέτι ταῦτα τὰ τόσον ὠφέλιμα ὀρυκτὰ εἰς ἀχρησίαν· ὁ ἐλληνικὸς σίδηρος ἡδύνατο νὰ πλημμυρίζη τὰς ἀγορὰς τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ δὲ ἀνέγερσις κλιβάνων πρὸς ἐντηξίν τῶν σιδηροῦχων ὀρυκτῶν ἢ τῶν ἄλλων ἀπολύτως ἀναγκαίων μηχανῶν, ἀτμοκινήτων σφυρῶν, κυλίνδρων πρὸς ἔκτασιν τοῦ σιδήρου, δὲν ἀπαιτεῖ τόσα μεγάλα ἐξοδα, τὸ μόνον δύσκολον εἶναι ἡ προμήθεια τῆς πρὸς ταύτας τὰς ἐργασίας καυσίμου ὑλῆς, καὶ τοῦτο δεῖν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄριμον σκέψιν ὑπὸ τοῦ ἀναδεξαμένου τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ σιδήρου πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπαρξίν σιδηροῦχων ὀρυκτῶν εἰς τὴν Ἑπτάνησον, γνωρίζω μόνον εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καθὼς καὶ εἰς τὰ Κύθηρα ὑπάρχουν τοιαῦτα, ἀγνοῶ ὅμως εἴαν ταῦτα ἦναι ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἄξια. Εἴθε ν' ἀνακαλυφθῶσι προϊόντος τοῦ χρόνου ἐπὶ τούτων τῶν ἄλλως εὐτυχῶν νήτων προσοδοφόρα ὀρυκτὰ διὰ τοὺς κατοίκους αὐτῶν καὶ διὰ τὴν Β. Κυβέρνησιν.

Ἀγαθὴ τύχη κατὰ τὴν ἐπιφώνησιν τῶν ὀρυκτολόγων.

Ε. ΑΝΔΕΡΡΕΡ.